DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-92

УДК 330.43:303:005.35

ФОРМУЮЧІ ЗАСАДИ ІНТЕГРАЛЬНОГО ІНДЕКСУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ГРОМАДСЬКОЇ ДОВІРИ

GUIDING PRINCIPLES OF THE INTEGRATED INDEX OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND PUBLIC TRUST

Карпінський Борис Андрійович
доктор економічних наук, професор,
Львівський національний університет імені Івана Франка
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5996-7724

Karpinsky Borys
Ivan Franko National University of Lviv

У статті досліджено формуючі засади інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри (ІІСРГД). Метою роботи є обґрунтування моделі ІІСРГД, що поєднує показники сталого розвитку (економічні, соціальні, екологічні) та громадської довіри з урахуванням їхнього взаємозв'язку і емерджентних властивостей. Методологія базується на інтеграції детермінованих моделей та методів аналізу даних. Проаналізовано як традиційні підходи до формування індексу сталого розвитку, так і запропоновано новий підхід, який органічно включає показник громадської довіри. Проведено апробацію формульного інструментарію на основі областей західного регіону України. Виявлено, що динаміка ІІСРГД адекватно відображає базові події (початок повномасштабної війни, релокація бізнесу, активізація волонтерства, «втома від війни»). Включення складової громадської довіри дозволило вперше виявити закономірності, які залишалися невидимими для традиційних економіко-центричних моделей.

Ключові слова: ефективність, модель, інтегральний індекс, сталий розвиток, економічна стійкість, соціальна згуртованість, громадська довіра, менеджмент, публічне управління, статистичний аналіз, складова, формування, індикатор, динаміка.

In the face of socio-ecological and economic challenges, the concept of sustainable development has become a top priority for strategic management at various levels. The fundamental challenge remains not only the quantitative measurement of progress toward achieving the Sustainable Development Goals, but also taking into account the “human factor” – the level of public trust in public administration institutions. The aim of this study is to develop and validate a mathematical model of an integrated sustainable development index which, unlike existing models, organically incorporates public trust as a significant component. The object of the study is the process of quantitatively assessing a region’s sustainable development. The subject of the study is the mathematical and statistical methods for constructing an integrated index that takes public trust into account. This paper proposes an original mathematical model of the Integrated Index of Sustainable Development and Public Trust (IISDPT). Testing of the model based on regions in western Ukraine demonstrated that the dynamics of the IISDPT adequately reflect key events of the study period (the onset of full-scale war, business relocation, increased volunteerism, and “war fatigue”). The inclusion of the public trust component made it possible for the first time to identify patterns that remained invisible to traditional economy-centric models. In particular, the dynamics of the IISDPT exhibit certain trends, specifically: 2021–2023: rapid growth (+6.2) – the “rallying around values” effect, increased volunteerism, business relocation, and international support; 2023–2024: slowdown in growth (+0.4) – adaptation to the “new normal,” resource depletion of civic initiatives; 2024–2025: stabilization with a slight decline (–0.3) – “war fatigue,” economic difficulties, migration of active citizens. The scientific novelty of the results lies in the fact that, for the first time, a mathematical framework is proposed in which public trust acts not as a passive indicator but as an active multiplier, altering the weight of classical sustainable development indicators.

Keywords: efficiency, model, composite index, sustainable development, economic stability, social cohesion, public trust, management, public administration, statistical analysis, component, formation, indicator, dynamics.

Постановка проблеми. У сучасному світі, що характеризується стрімкими змінами клімату, загостренням соціально-економічних нерівностей, техногенними катастрофами та геополітичною нестабільністю, проблема сталого розвитку набуває першорядного зна-

© Карпінський Б. А., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

чення для держав усіх рівнів. Концепція сталого розвитку, закріплена в Цілях сталого розвитку ООН до 2030 року, передбачає збалансоване поєднання економічних, соціальних та екологічних аспектів, що забезпечують добробут сучасного та майбутніх поколінь. Однак реалізація цієї концепції неможлива без урахування інституційного виміру – зокрема, рівня громадської довіри до органів влади, соціальної згуртованості та ефективності управління.

Громадська довіра виступає визначальним чинником сталого розвитку, оскільки вона визначає здатність суспільства до колективної дії, легітимність державних інституцій та ефективність реалізації політик у всіх сферах. Як зазначають дослідники, високий рівень довіри знижує трансакційні витрати, сприяє соціальній консолідації та підвищує стійкість спільнот до зовнішніх шоків. Водночас криза довіри, що спостерігається в багатьох країнах світу, включно з Україною, стає серйозною перешкодою на шляху до сталого розвитку. Тому розробка математичного апарату, здатного інтегрувати різнорідні показники сталого розвитку та громадської довіри в єдиний інтегральний індекс, є актуальним науковим завданням реалій [1–23].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика вимірювання сталого розвитку володіє значним еволюційно-розвитковим ресурсом. Так, найбільш відомим є Індекс людського розвитку (ІЛР), розроблений Програмою розвитку ООН (ПРООН), який поєднує показники тривалості життя, освіти та доходу [5; 20]. У сфері екологічної стійкості широко використовується Екологічний слід, запропонований Матіс Вакернагель та його колегами, який вимірює антропогенний тиск на біосферу [22]. Важливим кроком у напрямку комплексного оцінювання став Індекс сталого розвитку (ІСР), який коригує ІЛР на екологічні витрати [7–8; 15; 23].

У сфері вимірювання громадської довіри провідні місця посідають Барометр довіри Едельмана, що щорічно оцінює довіру до чотирьох інституцій (уряд, бізнес, медіа, неурядові організації), а також дані Європейського соціального дослідження (ESS) та Всесвітнього дослідження цінностей (WVS) [10; 17]. Зокрема, означені інструменти дозволяють розглядати динаміку та порівняння довіри між державою і населенням стосовно відносин власності [2, с. 15].

Однак, попри значний прогрес, більшість існуючих підходів мають суттєві обмеження. По-перше, вони часто розглядають сталий розвиток та громадську довіру ізольовано, без належного врахування їхнього взаємозв'язку. По-друге, низка моделей є адитивними (проста зважена сума), що не враховує емерджентних властивостей системи – зокрема, модераційних ефектів, коли один фактор підсилює або послаблює вплив іншого. По-третє, недостатньо розробленою залишається проблема нормалізації різнорідних показників та обґрунтування вагових коефіцієнтів. Як зазначає Сьюзен Каттер, «хоча існує багато методів вимірювання, не існує домінуючої структури або стандарту», що особливо гостро стоїть у сфері інтегрального оцінювання складних соціально-економічних систем [9].

Мета статті – полягає в розгляді формуючих засад моделі інтегрального індексу, що поєднує як показники сталого розвитку, так і громадської довіри з урахуванням їхнього взаємозв'язку та емерджентних властивостей системи.

Для досягнення поставленої мети в роботі розв’язуються наступні завдання:

1. Аналіз традиційних підходів до формування індексу сталого розвитку.

2. Обґрунтування комплексної структури інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри (ІІСРГД).

3. Формування формульного апарату ІІСРГД та апробація моделі на реальних даних (західний регіон України).

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз традиційних підходів виявляє декілька базових прогалин, які обґрунтовують необхідність розробки нової математичної моделі:

Прогалина 1: Розрив між сталим розвитком та довірою. Наявні індекси сталого розвитку (ІЛР, ІСР, ІСП) не включають інституційний вимір – зокрема, рівень громадської довіри як чинник сталого розвитку. Водночас індекси довіри (Edelman, ESS) не пов'язані з показниками сталого розвитку.

Прогалина 2: Ігнорування емерджентних властивостей. Більшість моделей є адитивними (зважена сума компонентів), що не враховує модераційних ефектів – ситуацій, коли один фактор (наприклад, високий рівень довіри) підсилює або послаблює вплив іншого фактора (наприклад, економічної політики на добробут).

Прогалина 3: Відсутність локального рівня. Більшість індексів оперують на національному рівні, що нівелює значні регіональні та локальні відмінності. Для України, де регіо-

нальна диференціація є критично важливою, необхідні інструменти для рівня територіальної громади.

Прогалина 4: Концептуальна нечіткість довіри. Існуючі вимірювання довіри часто страждають від відсутності чіткої концептуалізації, змішуючи схильність до довіри, довіреність інституцій та ситуативні оцінки. Необхідне розрізнення між: довірою до інституцій (як здатність виконувати обіцяне); довірою до інших громадян (соціальний капітал); довірою як чинником легітимності (прийняття рішень влади).

Узагальнена порівняльна характеристика традиційних індексів виміру сталого розвитку та довіри наведена в табл. 1.

Проведений аналіз традиційних методологій дозволяє виділити наступне:

ІЛР здійснив революцію у вимірюванні розвитку, але його екологічні обмеження є критичними в епоху антропоцену. Хоча ІСР пропонує важливий крок уперед, однак залишає поза увагою соціальну нерівність та інституційні фактори. Водночас, вимірювання довіри перебуває в стані методологічної кризи. Зокрема, комерційні індекси (Edelman) критикуються за концептуальну нечіткість, маніпулятивний потенціал та залежність від економічної кон'юнктури. Академічні підходи (ESS, WVS) є більш надійними, але мають менше охоплення. Окрім того, наявна базова прогалина – відсутність інтеграції між вимірюванням сталого розвитку та вимірюванням громадської довіри, а також ігнорування емерджентних властивостей системи (модераційних ефектів).

Необхідність нової моделі полягає у створенні математичного апарату, який: інтегрує економічні, соціальні, екологічні та інституційні виміри; враховує модераційний вплив довіри на інші складові; дозволяє застосування на регіональному та локальному рівнях; базується на чіткій концептуалізації довіри. Практично, розробка концептуальної структури інтегрального індексу є визначальним етапом у створенні математичної моделі, здатної адекватно відображати багатовимірну природу сталого розвитку та його взаємозв'язок з інституційним виміром – громадською довірою. Запропонована структура базується на критичному аналізі традиційних методологій та враховує їхні переваги й обмеження.

Властиво, найбільш поширеною концептуальною рамкою для вимірювання лише сталого розвитку є *модель «трьох стовпів»*, яка виокремлює економічний, соціальний та екологічний виміри. Окреслена модель, закріплена в документах ООН після конференції в Ріо-де-Жанейро (1992) та в Цілях сталого розвитку (ЦСР) (2015), стала основою для переважної більшості національних та міжнародних систем індикаторів [14].

Як зазначає Буланже П.-М. класифікація за доменами чи стовпами (економіка, суспільство, довкілля) є лише однією з чотирьох можливих концептуалізацій сталого розвитку. Інші підходи включають [7]:

– ресурсний підхід – через категорії виробничих активів (штучний, природний, людський та соціальний капітали);

– підхід людського благополуччя – через потреби та спроможності;

Таблиця 1

Порівняльність традиційних індексів виміру сталого розвитку та довіри

Індекс	Складові	Сильні сторони	Слабкі сторони
ІЛР	Тривалість життя, освіта, дохід	Простота, міжнародна порівнянність, зміна парадигми	Ігнорування екології, проблема ваг, нечутливість до диспропорцій
ІСР	ІЛР + CO_2 + матеріальний слід	Врахування планетарних меж, сильна стійкість	Вузький екологічний фокус, ігнорування нерівності
Індекс якості життя	11 вимірів добробуту	Комплексність, гнучкість ваг	Складність, менша популярність серед політиків
Барометр довіри Едельмана	Довіра до 4 інституцій	Динамічність, глобальне охоплення	Концептуальна нечіткість, залежність від економіки, маніпулятивний потенціал
ESS/WVS	Соціальна довіра, довіра до інституцій	Методологічна прозорість, довгі часові ряди	Менше охоплення країн, рідше оновлення

Джерело: сформовано автором

– нормативний підхід – через критерії ефективності, справедливості та обачності.

Окрім того, аналіз сучасних досліджень свідчить, що успішна реалізація політик сталого розвитку неможлива без належного рівня легітимності та довіри до інституцій управління. Зокрема, як зазначають Буряк А., Пластун В. та Домбровський В. довіра є базовим детермінантом доброго врядування та потенціалу для зростання і сталого розвитку в контексті досягнення ЦСР [8].

Концептуальна рамка, запропонована Ступак А. та співавторами (2021) виокремлює легітимність та довіру як базові принципи «доброго» управління сталим розвитком. Автори пропонують розрізняти три типи легітимності: вхідна легітимність – залучення зацікавлених сторін до процесу прийняття рішень; вихідна легітимність – ефективність досягнення поставлених цілей; процедурна легітимність – якість процесів управління, їхня прозорість та підзвітність [21].

Наведене розрізнення має пряме відношення до вимірювання громадської довіри, оскільки довіра до інституцій формується на основі всіх трьох типів легітимності [3].

На основі проведеного аналізу пропонується чотиривимірна концептуальна структура інтегрального індексу, що включає складові: економічну стійкість, соціальну згуртованість, інституційну довіру та громадську довіру (рис. 1).

Виникає резонне питання: де ж тут сталий розвиток та його відображення через екологічну складову? Можемо підкреслити, що означене відображення проходить через

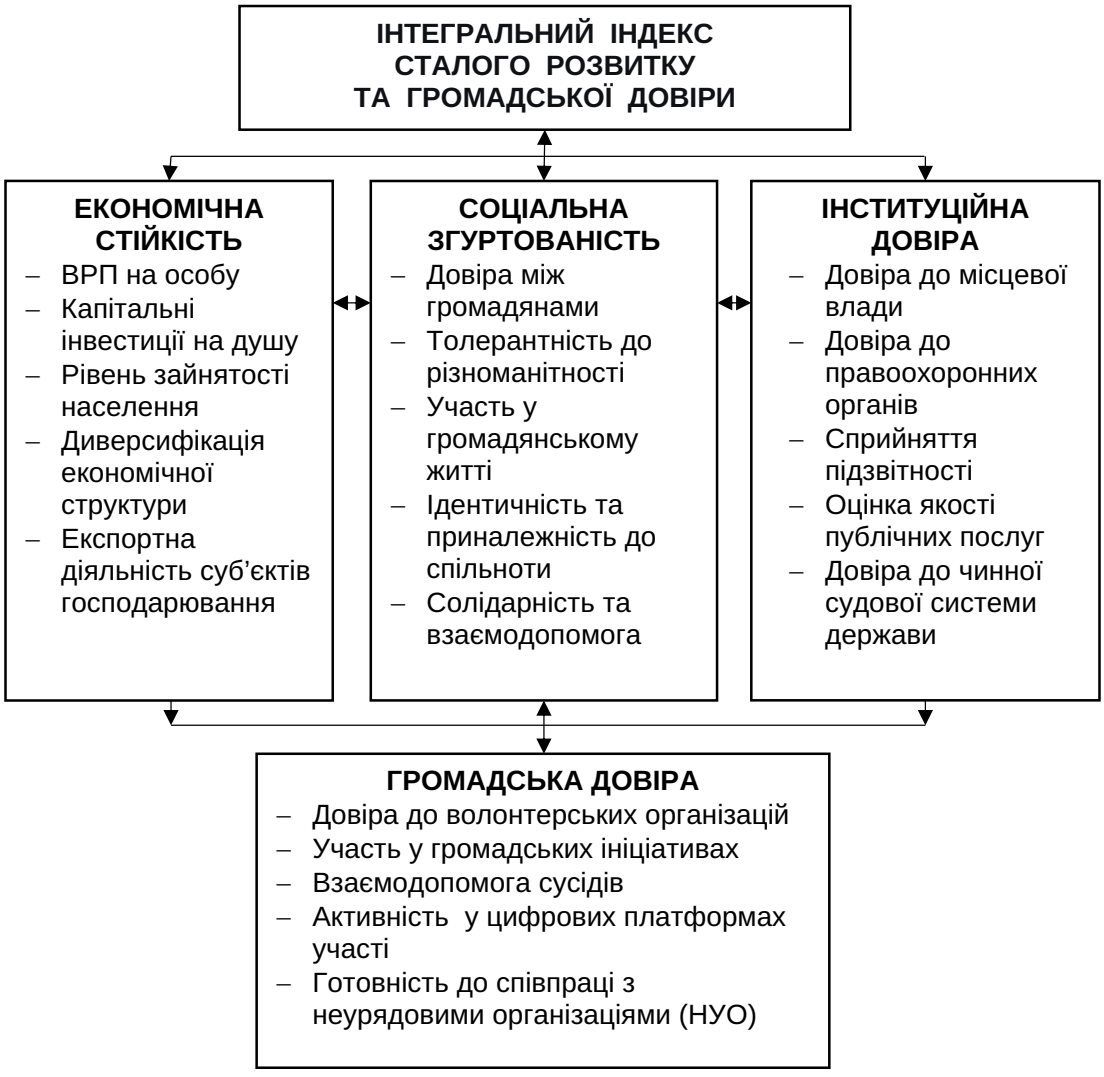

Рис. 1. Чотиривимірна структура інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри

Джерело: сформовано автором

кожну з складових, тобто еко-індикатори включені у кожну складову (табл. 2).

Властиво, наявність окремої екологічної складової не є обов'язковою умовою для врахування екологічного виміру сталого розвитку. У даному контексті екологія розглядається не ізольовано, а у зв'язку з економікою та соціумом, дозволяючи тим, уникати прояву «еко-ізоляціонізму» в політиці.

Математична модель інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри (ІІСРГД) розроблена відповідно до міжнародних стандартів побудови композитних індикаторів (OECD JRC Handbook, 2008) та базується на означених принципах (табл. 3).

Інтегральний індекс – ІІСРГД для регіону *r* у момент часу *t* визначається як:

$$ІІСЗГД_{r,t} = \alpha \cdot E_{r,t} + \beta \cdot S_{r,t} + \gamma \cdot I_{r,t} + \delta \cdot C_{r,t}, \quad (1)$$

де:

$E_{r,t}, S_{r,t}, I_{r,t}, C_{r,t}$ – нормалізовані значення складових (економічна стійкість – E; соціальна згуртованість – S; інституційна довіра – I; громадська довіра – C (діапазон [0; 100]); $\alpha = 0,35; \beta = 0,30; \gamma = 0,20; \delta = 0,15$ – вагові коефіцієнти; $\alpha + \beta + \gamma + \delta = 1,00$ – умова нормування ваг.

Апробацію ІІСРГД проведено на прикладі західного регіону України (2021-2025 роки). Територіально регіон включає сім областей, які об'єднані спільними історико-культурними,

Таблиця 2

Конкретні індикатори з екологічним змістом

Складова	Індикатор	Екологічний зміст	Джерело даних
Економічна стійкість	Капітальні інвестиції	Частка «зелених» інвестицій у загальному обсязі	Державна служба статистики України, Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України
Економічна стійкість	Диверсифікація економіки	Частка низьковуглецевих галузей у ВРП	Мінекономіки
Соціальна згуртованість	Якість життя	Доступ до чистої води, якість повітря	Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів
Інституційна довіра	Якість публічних послуг	Ефективність управління відходами, водопостачання	Міністерство розвитку громад та територій України
Громадська довіра	Участь у ініціативах	Кількість еко-ініціатив на 1000 населення	Реєстр НУО

Джерело: сформовано автором

Таблиця 3

Принципи побудови математичної моделі інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри

Принцип	Зміст	Математична імплементація
Теоретична обґрунтованість	Кожна складова має чітке концептуальне визначення та причинно-наслідковий зв'язок із загальною конструкцією	Формалізація через систему рівнянь із явно визначеними змінними
Вибірковість індикаторів	Індикатори відбираються за критеріями релевантності, доступності, порівнянності	Статистичний аналіз кореляцій, факторний аналіз, експертна валідація
Нормалізація	Приведення різнорідних даних до єдиної шкали для агрегації	Методи мінімакс, z-оцінка, відстань до референтного значення
Зважування	Відображення відносної важливості складових	Експертне зважування, головні складові, рівні ваги
Агрегація	Поєднання нормалізованих індикаторів у єдиний індекс	Адитивна, мультиплікативна або змішана модель
Валідація	Перевірка надійності та чутливості моделі	Кореляційний аналіз, Монте-Карло симуляція, крос-валідація

Джерело: сформовано автором

економічними та геополітичними характеристиками (табл. 4).

Західний регіон в умовах воєнного стану (2022–2025 р.) виконує специфічно-унікальні функції, що робить його репрезентативним полігоном для апробації методології ІІСРГД, а саме: логістичний хаб (85% імпорту та 70% експорту України проходить через західні митниці України); гуманітарний центр (прийнято $>2{,}1$ млн ВПО (станом на 2024 рік)); релокація бізнесу (понад 1200 підприємств переміщено в західні області); міжнародна співпраця (активна транскордонна взаємодія з Польщею, Словаччиною, Угорщиною, Румунією); безпековий контекст (відносна стабільність порівняно зі східними/південними регіонами України). Означені чинники створюють виразне середовище для тестування інтегрального індексу, що поєднує економічні, соціальні та довірчі виміри. Зокрема, розрахункові значення у динаміці за областями регіону наведено в табл. 5.

Динаміка інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри у цьому періоді має певні трендові особливості, а саме:

– 2021–2023 роки: стрімке зростання (+6,2 п.п.) – ефект «гуртування навколо цінностей», активізація волонтерства, релокація бізнесу, міжнародна підтримка;

– 2023–2024: уповільнення зростання (+0,4 п.п.) – адаптація до «нової нормальності», ресурсне виснаження громадських ініціатив;

– 2024–2025: стабілізація з незначним значенням (–0,3 п.п.) – «втома від війни», еко-

Таблиця 4

Характеристика західного регіону України

Область	Обласний центр	Площа (тис. км²)	Населення (2025, млн)	ВРП на душу (2024, тис. грн)	Базова спеціалізація
Львівська	Львів	21,8	2,48	186,4	ІТ-кластер, логістика, туризм, освіта
Івано-Франківська	Івано-Франківськ	13,9	1,35	168,2	Енергетика, агропереробка, туризм
Тернопільська	Тернопіль	13,8	1,02	142,7	Агропромисловий комплекс (АПК), легка промисловість
Волинська	Луцьк	20,2	1,01	138,5	Транскордонна торгівля, сільське господарство
Рівненська	Рівне	20,1	1,13	135,9	Видобуток корисних копалин, АПК
Закарпатська	Ужгород	12,8	1,24	121,3	Туризм, транзит, переробна промисловість
Чернівецька	Чернівці	8,1	0,89	118,6	АПК, легка промисловість, освіта

Джерело: сформовано на основі[1], власні розрахунки

Таблиця 5

Динаміка інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри за областями західного регіону України

Область	2021	2022	2023	2024	2025	Середнє	Δ 2025/2021	Ранг
Львівська	64,2	66,8	68,1	68,5	68,9	67,3	+4,7	1
Івано-Франківська	60,1	63,4	66,9	67,2	66,8	64,9	+6,7	2
Тернопільська	58,7	61,8	64,5	64,8	64,3	62,8	+5,6	3
Волинська	56,9	60,2	63,1	63,6	63,2	61,4	+6,3	4
Рівненська	55,4	58,9	62,0	62,5	62,1	60,2	+6,7	5
Закарпатська	53,8	57,6	60,8	61,1	60,7	58,8	+6,9	6
Чернівецька	52,6	56,3	59,7	60,0	59,6	57,6	+7,0	7
Середнє по регіону	57,4	60,7	63,6	64,0	63,7	61,9	+6,3	—

Джерело: сформовано автором

номічні труднощі, триваюча міграція активних громадян.

Окрім того, стабільність рангової структури за всіма складовими свідчить про системний характер регіональних диспропорцій – області, які лідирують за одним виміром, зазвичай лідирують і за іншими. Водночас аналіз розривів між лідером та аутсайдером наведено в табл. 6.

Найбільший розрив спостерігається у економічній стійкості (39,2%), що вказує на необхідність цільових інвестицій у розвиток економіки Чернівецької та Закарпатської областей. Соціальна згуртованість демонструє найменшу диспропорцію (7,4%), підтверджуючи її роль як «стабілізатора» регіонального розвитку.

Окрім того, виявлені неочікувані закономірності:

– Ефект «наздоганяючого зростання»: Області з нижчими стартовими значеннями (Закарпатська, Чернівецька) продемонстрували найвищі темпи приросту ІІСРГД (+6,9-7,0 п.п. за 2021-2025), що може свідчити про мобілізаційний ефект кризи для менш економічно розвинених територій.

– Нелінійна динаміка громадської довіри: Після стрімкого зростання у 2022-2023 рр. (+5,2 п.п.), складова громадської довіри показала уповільнення у 2024-2025 рр. (+0,4 п.п.), що може відображати ресурсне виснаження волонтерських мереж та потребу в інституційній підтримці.

– Регіональна специфіка інституційної довіри: У Львівській та Івано-Франківській областях довіра до місцевої влади зросла значно швидше (+3,1 п.п.), ніж до центральних інституцій (+1,4 п.п.), що підкреслює важливість децентралізації щодо зміцнення цієї складової.

Висновки. В умовах сучасних соціо-еколого-економічних викликів концепція сталого розвитку набуває пріоритетного значення для стратегічного управління на національному, регіональному та локальному рівнях. Базовою проблемою залишається не лише кількісне вимірювання прогресу в досягненні Цілей сталого розвитку, але й урахування «людського фактору» – рівня громадської довіри до інституцій публічного управління. Без інтеграції цього показника офіційні статистичні дані можуть створювати хибне враження про реальний стан справ, оскільки довіра є визначальним чинником ефективності будь-яких управлінських рішень. Існуючі методики розрахунку інтегральних індексів (наприклад, Індекс людського розвитку, Індекс екологічної ефективності) здебільшого не враховують соціально-психологічні параметри громадської довіри, що зумовлює необхідність розробки нових математичних підходів.

Пропонована математична модель інтегрального індексу сталого розвитку, на відміну від існуючих, органічно включає показник громадської довіри як вагомої складової. Апробація Інтегрального індексу сталого розвитку та громадської довіри на прикладі західного регіону України (2021-2025) підтвердила методологічну валідність та практичну придатність моделі.

Властиво, алгоритм розрахунку ІІСРГД забезпечує стабільні, інтерпретовані та порівнянні результати, які корелюють із незалежними метриками розвитку. Динаміка ІІСРГД адекватно відображає базові події періоду (початок повномасштабної війни, релокація бізнесу, активізація волонтерства, «втома від війни»). Включення складової громадської довіри дозволило виявити закономірності, які залишалися невидимими для традиційних економіко-центричних моделей. Ранжування областей, аналіз диспропорцій та ідентифікація кластерів стійкості надають емпіричну

Таблиця 6

Розриви між лідером та аутсайдером за складовими

Складова	Лідер (значення)	Аутсайдер (значення)	Розрив	
			абсолютний	відносний
Економічна стійкість	Львівська (61,4)	Чернівецька (44,1)	17,3 п.п.	39,2%
Соціальна згуртованість	Львівська (76,8)	Чернівецька (71,5)	5,3 п.п.	7,4%
Інституційна довіра	Львівська (64,2)	Чернівецька (58,9)	5,3 п.п.	9,0%
Громадська довіра	Львівська (68,5)	Чернівецька (59,3)	9,2 п.п.	15,5%
ІІСРГД	Львівська (67,3)	Чернівецька (57,6)	9,7 п.п.	16,8%

Джерело: сформовано автором

основу для диференційованої регіональної політики.

Виходячи з означеного: на основі наведеної апробації в рамках західного регіону пропонується розширити застосування ІІСРГД на всі регіони України з подальшою інтеграцією у систему стратегічного планування відновлення та розвитку територій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Державна служба статистики України. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/ (дата звернення: 22.02.2026).

2. Геєць В. М. Трансформація змісту і структури економічної соціалізації у системі «держава – власність». *Економіка України.* 2025. № 7. С. 3–25. DOI: https://doi.org/10.15407/economyukr.2025.07.003

3. Карпінський Б. А. Державотворчий патріотизм нації: податкова домінанта інвестиційного зростання. Монографія. Львів : Колір ПРО, 2018. 480 с. (Серія „Держава і стратегіологія").

4. Коблянська І. О. Інтегральна оцінка ефективності еколого-економічних процесів у регіональній площині з позицій сталого розвитку. *Економіка та суспільство*. 2023. № 56. С. 112–120. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-56-18.

5. Чалюк Ю. О. Індексна оцінка соціально-економічної динаміки. *Підприємництво та інновації*. 2023. № 29. С. 65–72. DOI: 10.32782/2415-3583/29.7.

6. Швець А. В. Інтегрований підхід до оцінювання людського капіталу в умовах інноваційного розвитку. *Економіка та суспільство*. 2026. № 83. С. 215–223. DOI: 10.32782/2524-0072/2026-83-185.

7. Boulanger P. M. Sustainable development indicators: a scientific challenge, a democratic issue. *Surveys and Perspectives Integrating Environment & Society.* 2008. № 1.1. URL: http://journals.openedition.org/sapiens/166 (accessed February 22, 2026).

8. Buriak A., Plastun V., Dombrovskyi V. Reaching SDSs Through Public Institutions and Good Governance: Why Trust Matters. *Modern Economics.* 2025. № 51. P. 38–46. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-04.

9. Cutter S. L., Burton C. G., Emrich C. T. Disaster resilience indicators for benchmarking baseline conditions. *Journal of Homeland Security and Emergency Management*. 2010. Vol. 7, No. 1, Article 51. DOI: https://doi.org/10.2202/1547-7355.1732.

10. Edwards L. Trust, truth and 'organized lying': A critical examination of the Edelman Trust Barometer. In: *Routledge Handbook of the Influence Industry*. London: Taylor and Francis, 2024. P. 303–319. DOI: https://doi.org/10.4324/9781003256878-22.

11. Forzieri G., Bianchi A., Kiss P., Feyen L. A framework for the development of a multi-hazard community resilience index. *International Journal of Disaster Risk Reduction*. 2024. Vol. 108, 104517. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2024.104517.

12. Gan X., Fernandez I. C., Wilson M., Zhao Y. When to use what: Methods for weighting and aggregating sustainability indicators. *Ecological Indicators.* 2017. Vol. 81 (10). P. 491-502. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2017.05.068

13. Hickel J. *Less is More: How Degrowth Will Save the World*. London : William Heinemann, 2020. 318 p.

14. Karpinsky B. A., Bozshko S. M. Economic Growth at sustainable development of economy : monografy. Lviv : Prostir-M. 2006. 376 p.

15. Koilo V. A methodology to analyze sustainable development index: evidence from emerging markets and developed economies. *Environmental Economics.* 2020. Vol. 11 (1). P. 14-29. DOI: http://dx.doi.org/10.21511/ee.11(1).2020.02

16. Kwatra S., Kumar A., & Sharma P. A critical review of studies related to construction and computation of Sustainable Development Indices. *Ecological Indicators.* 2020. Vol. 112 (5). 106061. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2019.106061

17. OECD. *OECD Survey on Drivers of Trust in Public Institutions. Building Trust in a Complex Policy Environment.* Paris: OECD Publishing, 2024. 158 p. DOI: 10.1787/9a20554b-en.

18. Özdemir E. D., Marlies H., Jenssen T., Zech D. *Renewable and Sustainable Energy Reviews.* 2011. Vol. 15(5). P. 2385-2396. DOI: 10.1016/j.rser.2011.02.021

19. Schwab K. M., Malleret T. *COVID-19: The Great Reset*. Geneva: Forum Publishing, 2020. 280 p.

20. Smits J., Permanyer I. The Subnational Human Development Database. *Scientific Data*. 2019. Vol. 6. P. 1–15. DOI: 10.1038/sdata.2019.38.

21. Stupak I., Mansoor M., Smith C. T. Conceptual framework for increasing legitimacy and trust of sustainability governance. *Energy, Sustainablity and Society.* 2021. № 11(1):5. DOI: 10.1186/s13705-021-00280-x

22. *Wackernagel* M., *Rees W. E.* Perceptual and structural barriers to investing in natural capital: Economics from an ecological footprint perspective. *Ecological Economics.* 1997. Vol. 20, Issue 1. P. 3-24. DOI: 10.1016/S0921-8009(96)00077-8

23. World Bank. *World Development Report 2025: Standards for Development*. Washington: International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank, 2025. 373 p. DOI: 10.1596/978-1-4648-2275-9.

REFERENCES:

1. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy [State Statistics Service of Ukraine]. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/ (accessed February 22, 2026).

2. Heiets V. M. (2025). Transformatsiia zmistu i struktury ekonomichnoi sotsializatsii u systemi «derzhava – vlasnist» [Transformation of the content and structure of economic socialization in the system “state – property”]. *Ekonomika Ukrainy – Economy of Ukraine, 7.* P. 3–25. DOI: https://doi.org/10.15407/economyukr.2025.07.003

3. Karpinskyi, B. A. (2018). *Derzhavotvorchyy patriotyzm natsiyi: podatkova dominanta investytsiynoho zrostannya [State-creative patriotism of nation: tax dominant of investment growth].* Lviv: Kolir PRO. 480 p. (Seriya «Derzhava i stratehiolohiya»).

4. Koblianska, I. O. (2023). Intehralna otsinka efektyvnosti ekoloho-ekonomichnykh protsesiv u rehionalnii ploshchyni z pozytsii staloho rozvytku [Integral assessment of ecological and economic processes efficiency in regional dimension from the standpoint of sustainable development]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society, 56.* P. 112–120. DOI: 10.32782/2524-0072/2023-56-18.

5. Chaliuk, Yu. O. (2023). Indeksna otsinka sotsialno-ekonomichnoi dynamiky [Index assessment of socio-economic dynamics]. *Pidpryiemnytstvo ta innovatsii – Entrepreneurship and Innovation, 29.* P. 65–72. DOI: 10.32782/2415-3583/29.7.

6. Shvets, A. V. (2026). Intehrovanyy pidkhid do otsinyuvannya lyuds'koho kapitalu v umovakh innovatsiynoho rozvytku [An Integrated Approach to Assessing Human Capital in the Context of Innovative Development]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society, 83.* C. 215–223. DOI: 10.32782/2524-0072/2026-83-185.

7. Boulanger, P.-M. (2008). Sustainable development indicators: a scientific challenge, a democratic issue. *Surveys and Perspectives Integrating Environment & Society, 1.1.* URL: http://journals.openedition.org/sapiens/166 (accessed February 22, 2026).

8. Buriak, A., Plastun, V., & Dombrovskyi, V. (2025). Reaching SDSs Through Public Institutions and Good Governance: Why Trust Matters. *Modern Economics, 51.* P. 38–46. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-04.

9. Cutter, S. L., Burton, C. G. & Emrich, C. T. (2010). Disaster resilience indicators for benchmarking baseline conditions. *Journal of Homeland Security and Emergency Management, 7(1):51.* DOI: https://doi.org/10.2202/1547-7355.1732.

10. Edwards, L. (2024). Trust, truth and ‘organized lying’: A critical examination of the Edelman Trust Barometer. In: *Routledge Handbook of the Influence Industry*. London: Taylor and Francis. P. 303–319. DOI: https://doi.org/10.4324/9781003256878-22.

11. Forzieri, G., Bianchi, A., Kiss, P. & Feyen, L. (2024). A framework for the development of a multi-hazard community resilience index. *International Journal of Disaster Risk Reduction, 108.* 104517. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2024.104517.

12. Gan, X., Fernandez, I. C., Wilson, M., & Zhao, Y. (2017). When to use what: Methods for weighting and aggregating sustainability indicators. *Ecological Indicators, 81(10).* P. 491-502. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2017.05.068.

13. Hickel, J. (2020). *Less is More: How Degrowth Will Save the World*. London : William Heinemann. 318 p.

14. Karpinsky, B. A., & Bozshko, S. M. (2006). Economic Growth at sustainable development of economy : monografy. Lviv : Prostir-M. 376 p.

15. Koilo, V. (2020). A methodology to analyze sustainable development index: evidence from emerging markets and developed economies. *Environmental Economics, 11(1).* P. 14-29. DOI: http://dx.doi.org/10.21511/ee.11(1).2020.02.

16. Kwatra, S., Kumar, A., & Sharma, P. (2020). A critical review of studies related to construction and computation of Sustainable Development Indices. *Ecological Indicators, 112(5).* 106061. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2019.106061.

17. OECD (2024). *OECD Survey on Drivers of Trust in Public Institutions. Building Trust in a Complex Policy Environment.* Paris: OECD Publishing. 158 p. DOI: 10.1787/9a20554b-en.

18. Özdemir, E.D., Marlies, H., Jenssen, T., & Zech, D. (2011). *Renewable and Sustainable Energy Reviews, 15(5).* P. 2385-2396. DOI: 10.1016/j.rser.2011.02.021.

19. Schwab, K.M., & Malleret, T. (2020). *COVID-19: The Great Reset*. Geneva: Forum Publishing. 280 p.

20. Smits, J., Permanyer, I. (2019). The Subnational Human Development Database. *Scientific Data, 6.* P. 1–15. DOI: 10.1038/sdata.2019.38.

21. Stupak, I., Mansoor, M., & Smith, C. T. (2021). Conceptual framework for increasing legitimacy and trust of sustainability governance. *Energy, Sustainablity and Society, 11(1):5.* DOI: 10.1186/s13705-021-00280-x.

22. Wackernagel, M., & Rees, W. E. (1997). Perceptual and structural barriers to investing in natural capital: Economics from an ecological footprint perspective. *Ecological Economics, 20(1).* P. 3-24. DOI: 10.1016/S0921-8009(96)00077-8.

23. World Bank (2025). *World Development Report 2025: Standards for Development*. Washington: International Bank for Reconstruction and Development / The World Bank. 373 p. DOI: 10.1596/978-1-4648-2275-9.

Дата надходження статті: 09.04.2026
Дата прийняття статті: 29.04.2026
Дата публікації статті: 06.05.2026